

grundtilskuddet, medmindre der er lavet en aftale om det, selvfølgelig?

Så siger Venstres ordfører, at det har de jo selv været ude om, for de har prioriteret at have dette tilbud til deres unge. Men hvorfor er det, at disse unges, disse unge, hvis sidste mulighed for andet end egentlig aktivering er produktionsskolen, sidste mulighed skal være afhængig af den kommunale prioritering? En prioritering, der nu bliver ganske, ganske vanskelig.

Vi er jo i en situation, hvor der er fuldstændig enighed i Folketinget om, at alle unge skal have en kompetencegivende uddannelse. Men der er bestemt ikke enighed om strategien til at nå dertil.

Regeringens strategi synes at være, at der skal lukkes, og så skal der ellers skriges af flokken, så de går ad hovedvejen: den gymnasiale eller den erhvervsfaglige. Den fri ungdomsuddannelse er vi blevet fri for. Nu er det produktionsskolerne, der tilsyneladende er blevet for meget, selv om produktionsskolerne faktisk har stor succes med at give disse unge et afsæt enten for uddannelse eller for et arbejdsliv, så de kommer i vej, så de kommer i gang, så de måske senere får mod på uddannelse. Derfor savner vi helt grundlæggende sammenhængen mellem det, man gerne vil, og det forslag, som er til tredje behandling i dag.

Produktionsskolerne har været igennem mange ændringer. Som vi sagde ved førstebehandling, bød vi det sådan set velkomment, at vi fandt en ny finansieringsordning, fordi det forløb, vi har været igennem tidligere, jo heller ikke har vist sig at være tilfredsstillende.

Men det viste sig jo, da vi kom til udvalgsbehandling, at der ikke var den samme interesse og den samme åbenhed, hverken blandt regeringspartierne eller i regeringen. Det synes vi er ærgerligt, for vi tror faktisk, at vi kunne have lavet noget rigtig godt, fordi vi deler det, der er målsætningen.

Kl. 13.20

Men når vi ikke engang kan få forklaret, hvilken sammenhæng regeringen mener der er, så bliver det jo altså meget vanskeligt at komme videre. Så er det vanskeligt at konkludere andet, end at det her alene handler om, at der er færre unge, der skal på produktionsskole, og at man fra regeringens side er fuldstændig ligeglad med, hvad det betyder for unges muligheder i de områder, hvor der i øvrigt ikke er mange muligheder, og hvad det betyder for mulighederne for de unge, der *har* prøvet og *er* blevet skubbet

ud, og for hvem produktionsskolerne måske er muligheden for at komme tilbage igen.

Derfor savner vi ministeren. Det er ministerens forslag, det er ministeren, der skal stå inde for det, det er ministeren, der må forsvare det og begrunde logikken i det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Vestager, og så har jeg ligesom forstået, at undervisningsministeren ønsker ordet. Værsgo.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne starte med at takke hr. Aage Frandsen for den udviste tillid til min person og specielt takke for beskrivelsen af min politiske hæderlighed. Den kan jeg sådan set fuldt ud tilslutte mig.

Til gengæld må jeg sige, at jeg undrede mig meget over fru Margrethe Vestagers beskrivelse af lovforslaget her, i og med at lovforslaget jo i store træk er fuldkommen identisk med et lovforslag, som fru Margrethe Vestager selv i sin tid ønskede at fremsætte, da fru Margrethe Vestager jo også udmærket selv var opmærksom på, at der er et måltal for, hvor mange elever der går på produktionsskolerne, et måltal, som fru Margrethe Vestager naturligvis også søgte at holde fast i. Det gjorde fru Margrethe Vestager ved at lave den model, som vi nu kender, altså den model, der betyder, at der er en kommunal merbidragsordning, som rent faktisk betyder, at kommunerne kollektivt straffes, hvilket betyder, at de rent faktisk ikke har den samme indflydelse på at tilrettelægge deres aktiviteter, som de får med forslaget her.

Jeg gør mig bestemt ingen illusioner om, at jeg har mulighed for at lukke debatten her, for jeg må konstatere, at vi bare er uenige. Vi er uenige om den model, som kører nu, den model, som fru Margrethe Vestager fik strikket sammen på baggrund af et forslag, som altså er identisk med det her, men som fru Margrethe Vestager valgte at ændre, sådan at vi altså indtil nu opererer med en kommunal straffemodel, der betyder, at kommunerne kollektivt straffes, og at kommunerne ikke selv har indflydelse på, hvor stor en straf de egentlig bliver udsat for.

Jeg vil blot runde debatten her af med at slå det fast med syvtommersøm, hvilket jeg er helt enig med både fru Margrethe Vestager og hr. Aage Frandsen i, at det gjorde fru Tina Nødergaard på ganske glimrende vis i går, hvorfor jeg ikke fandt anledning til at forlænge Folketingets